

het ontkiemende Christendom in onze gewesten ontwortelen, doch ook de Romeinse beschaving onder de voet lopen en al-
 lengs doen verdwijnen. Franken, Sueven, Vandalen, Allemannen,
 en Saksers drongen op uit het Oosten. In 457 nog waren de
 voorposten der Romeinse beschaving, de castella te Tongeren
 Maastricht en Heerlen door de Romeinen bezet, maar reeds had-
 den de Salische en Ripuarische Franken een eenheid gevonden
 en kozen in 481 hun eerste gezamenlijke koning.

In 496 bij de beroemde slag van Tolbiac (bij Duren) werd
 de Franken-Koning Clovis met heel zijn leger christen.
 Men neemt dit feit aan als het grote keerpunt in de kerste-
 ning der Frankische landen, waarvan de kern bij Kamerijk
 en Doornik lag en hetwelk zich over Noord-Gallie uitstrekte
 tot aan de oevers van Rijn en Waal.

In al deze eeuwen is van Stevensweert nog niets te ont-
 decken, ook niet uit de roemrijke periode toen onze gewesten
 het middelpunt uitmaakten van het grote Frankenrijk van Karel
 den Groten, die in 800 tot Keizer werd gekroond.

Het is hier de plaats om een ingewortelde misvatting
 uit te roeien die reeds jaren over Stevensweert heeft bestaan,

In de "Publications de la Société Historique et Archéolo-
 gique dans le Limbourg" 1934, pagina 203 lezen wij "Tegen het
 jaar 802 beval Karel de Grote een algemene kerkvisitatie in
 zijn Rijk. De koninklijke gezanten maakten een inventaris op
 van hetgeen zij vonden op het eiland "Staphinsere": n.l. een
 kerk toegewijd aan St. Michael en andere goederen" welke sou-
 den duiden op het bestaan aldaar van een abdij waartoe ook
 de kerk zou behoord hebben. De samensteller van het hier-
 boven bedoelde artikel is hiervoor te rade gegaan bij B.^{on.}
 Sloet- Oorkondenboek der Graafschappen Gelre en Zutphen, deel
 I, pagina 29 voetnoot, waarin de mogelijkheid wordt uitge-
 spreken, dat Staphinsere Stephensweerd zou kunnen zijn.